

(Urmare din pag. 1)

trecut cu vederea. Pe undeva, ne rămâne totuși în atenție faptul că Mocanu e depășit prea ușor de Gottardi, că Künzli și Quentin sînt periculoși cînd ajung în careul lui Ionescu și că Odermatt are deplasări viclene, „înfigindu-se” între coastele lui Hălăgheanu și Dan.

Și, vine pauza. O pauză neașteptat de favorabilă pentru oaspeții. Dar să nu anticipăm. Cei care reîncep tare sîntem tot noi, și 5 minute Lucescu, Pircălab, Frățilă și Dridea I îl pun din nou la încercare pe Prosperi. În plus, după cinci minute de reluare, Matter se accidentază și trece pe aripa dreaptă. Deci, situație grea pentru oaspeții. Însă, împotriva oricărei logici, de acum încolo încep cele 40 de minute în care... nimeni nu mai înțelege nimic! Echipa noastră pare o jucărie mecanică la care cineva a învîrtit prea mult cheia, de-reglînd-o. Păsele nu-și mai găsesc adresații. Pircălab a dispărut din joc, mijlocașii Surdan și D. Popescu fac figuratie, iar Mihai Ionescu pare un începător. La primul gol al elvețienilor, Künzli a înscris sub privirile... admirative a patru dintre apărătorii noștri (inclusiv portarul Ionescu). Aceași „figură” la golul lui Odermatt. Oaspeții — prin jocul presat acum ne dau explicația prezenței lor la atîtea turnee finale ale C.M.

Odermatt, Bernasconi, Künzli, Dürr etalează „stafa”.

Echipa noastră trece prin momente dificile și nu-și poate reveni complet pînă la sfîrșitul jocului. Ajungînd aici, ne îngăduim să facem un reproș publicului din tribune. Ieri, în clipele grele, o parte dintre spectatori (probabil acciași care își manifestaseră cel mai zgomotos bucuria în prima repriză) în loc să fie alături de jucători, să-i încurajeze, au... tăcut sau au dezaprobat pe cei care greșeau. Și asta tocmai ATUNCI cînd ei aveau nevoie de mai mult sprijin.

Revenind la jocul propriu-zis, nu ne îndoiim că antrenorii echipei noastre vor studia cu atenție cauzele căderii din repriza a doua, decalajul între cele două comportări fiind prea mare. În continuare, în Campionatul european ne așteaptă partide dificile (la Neapole, de exemplu) unde asemenea situații pot costa foarte mult.

Dincolo de toate acestea, însă, victoria rămîne victorie și pentru ea, ca și pentru lucrurile frumoase care le-au făcut în prima repriză, un rotund BRAVO băieților care au cucerit-o și mai ales SUCCES în meciurile viitoare. De la noi, ne-au plăcut Dan, (tot meciul), Dridea I, Frățilă, Lucescu, Pircălab și Popa. De la oaspeții, Băni, Dürr, Odermatt, Bernasconi, Matter (accidentat) pentru devotament față de fotbal.

Lucescu a driblat tot ce i-a ieșit în cale și de pe linia de corner trimite mingea la Frățilă, care nu... iartă. E 3—0! Foto V. Bageac

CINCI MINUTE DUPĂ MECI

ILIE OANĂ (antrenor principal al echipei române): „După cum s-a văzut, în prima repriză echipa noastră a jucat excelent și a pus de multe ori în derută formația Elveției. În această parte a meciului atacanții noștri au fructificat patru din cele șase șapte ocazii avute. În repriza a doua capacitatea de efort a reprezentativei noastre a scăzut, datorită — în special — slăbirii neașteptate a liniei mediane. În felul acesta, nici Frățilă, pe care atacul nostru a contat foarte mult, n-a mai dat randamentul scontat. Arbitrul Finney a greșit neașteptat de penalti în fața în care Lucescu a fost faultat grosolan în careu. Oaspeții au profitat de slăbiciunile manifestate de echipa noastră în repriza a doua și s-au impus printr-un marcat sever și prin atacuri incisive. Mi-au plăcut îndeosebi Băni, Dürr, Künzli și Quentin”.

ALFREDO FONI (antrenorul echipei elvețiene): „Văd pentru a doua oară în acest an echipa României. Dacă mi-ați fi cerut părerea după primele 45 de minute, aș fi spus despre jocul formației dv. — excelent, chiar de mare clasă, cu mult peste nivelul partidei de la Ludwigshafen, pe care am urmărit-o. Dar acum, după 90 de minute de joc, văd că trebuie să-mi... revizuiască — într-o măsură — impresia. Într-adevăr, în a doua repriză, reprezentativa României a jucat destul de slab și dacă nu avea avantajul luat în prima jumătate a meciului, nu se știe care era rezulta-

tul. Ca de obicei, echipa pe care o antrenez a început prost meciul. La Bruges, unde am înfrînt naționala Belgiei, am primit gol în min. 3 și meciul s-a încheiat cu 1—0 pentru belgieni. În general, sînt mulțumit de randamentul jucătorilor mei, mai ales că în a doua repriză au acționat — practic — în 10 oameni. Matter fiind accidentat. Aplaud sportivitatea ambelor echipe”.

JAMES FINNEY (arbitrul meciului): „Meciul, caracterizat printr-un „fair-play” perfect, mi-a plăcut foarte mult și-mi doresc ca înțelegerea să arbitrez astfel de partide. Din echipa României mi-au plăcut Popa — care aduce ca stil de joc și alură cu britanicul Cohen — Pircălab și Lucescu”.

CORNEL POPA (căpitanul echipei române): „Ca de obicei cînd echipa noastră are conducerea, încetează ritmul de joc. Așa s-a întâmplat azi, după 4—0, cînd formația noastră a fost de nerecunoscut. Nu numai mijlocașii, ci întreaga echipă a jucat în partea a doua a meciului cu mult sub valoarea ei”.

MIRCEA LUCESCU (debutant în echipa noastră): „Mă bucură debutul, pe care l-am așteptat cu... o noapte de nesomn. Sper — dacă voi mai fi selecționat — să dau satisfacție totală. Mi-a plăcut 4—0, dar nu mă împac cu acel 0—2 din repriza secundă”.

RICHARD DÜRR (căpitanul echipei elvețiene): „Am jucat mai bine decît în meciul cu Belgia, deslășurat recent la Bruges. Români m-au impresionat în prima repriză, cînd au jucat ca o echipă mare, dar m-au surprins pentru căderea de după pauză. În această perioadă formația noastră a dirijat jocul. Adversarul meu direct, D. Popescu, a fost un om de numai 45 de minute”.

FILMUL JOCULUI

(Urmare din pag. 1)

cînd Künzli nu va profita suficient de poziția-l favorabilă, sînd fără forță și fără precizie. În momentele de superioritate teritorială elvețiană, fundașii și mijlocașii noștri lasă să se întrevadă și unele defecțiuni la capitolul plasament (Hălăgheanu) și... transmiterea balonului (Mocanu și D. Popescu).

Selecționata noastră se smulge însă destul de repede din expectativă și contraatacă impetuos pe aripa stîngă: Lucescu demarează irezistibil, paralel cu linia de fund, pasează în fața porții, lui Frățilă și acesta împinge balonul în plasă. Tabela indică minutul 25 și... 3—0 pentru România! Fotbaliștii români combină cu și mai multă dezinvoltură, realizînd acțiuni de efect în fața unui adversar depășit în toate compartimentele. În min. 30, Pircălab își croiește drum liber spre

poarta lui Prosperi, dar o dată pătruns în careu este faultat de Fuhrer, „omul” lui. Arbitrul Finney este, se pare, milos la acest rezultat și lasă jocul să continue. Apoi, fotbalistii elvețieni reușesc să „echilibrez”, se „desfac” de la mijlocul terenului, unde Quentin — înaintașul retras — „dirijează” direcția atacurilor. Și în min. 37, emoții în tribune: Bernasconi execută o lovitură liberă în apropierea suprafeței de pedeapsă; urmează un sut al lui Odermatt care, deși singur în apropierea careului mic, pasează cu capul pe lîngă poartă. Contraatacul formației noastre se dovedește necruțător. În min. 38, Pircălab șutează cu sete din interiorul careului, dar portarul elvețian „scoate” ca prin minune în corner: Lucescu execută cu deosebită precizie și Frățilă, aflat pe fază, pasează balonul cu capul din apropiere: 4—0 pentru România!

Cine putea să anticipeze cele petrecute în repriza secundă? Mai precis, după min. 52 cînd oaspeții au obținut reducerea scorului: Bernasconi a centrat de pe aripa stîngă și Künzli (nejenat de nimeni!) plonjează și înscris cu capul: 1—4. Formația noastră pare surprinsă și nu

reușește să depășească acest moment dificil. De partea cealaltă, fotbalistii elvețieni prind curaj (deși cu Matter accidentat), amenință tot mai des poarta apărată de M. Ionescu, care „boxează” baloanele și cînd trebuie și cînd nu trebuie. Dominarea oaspeților este întreruptă de o acțiune individuală a lui Lucescu care, cînd să suteze din interiorul careului, este dezechilibrat de fundașul Fuhrer. Din nou, arbitrul nu acordă 11 m! În min. 70, la capătul unei perioade de superioritate a oaspeților, Odermatt șutează la colț de la 18 m, reducînd scorul la 2—4. Portarul M. Ionescu n-a schitat nici un gest. Dezorganizarea din tabăra noastră continuă. Atacul nu reușește să „lege” nimic, mijlocașii „înnoată” undeva în mijlocul terenului, iar fundașii se arată și mai nesiguri decît pînă atunci. Și minutele se scurg anevoie, pentru că jocul a scăzut sub toate aspectele. Fluierul final al arbitrului vine ca o destindere... necesară.

Arbitrul J. Finney (Anglia) a condus satisfăcător.

ROMÂNIA: M. Ionescu — Popa, Hălăgheanu, C. Dan, Mocanu — Surdan, D. Popescu — Pircălab, Dridea I, Frățilă, Lucescu
ELVEȚIA: Prosperi — Matter, Băni, Perroud, Fuhrer — Odermatt, Dürr — Gottardi, Künzli, Quentin, Bernasconi.

In „Cupa balcanică” Farul — Vardar Skoplje (R.S.F.I.) 2-0 (2-0)

CONSTANȚA, 2 (prin telefon). Spectatorii au aplaudat această victorie a echipei lor favorite în cadrul „Cupei balcanice”, obținută fără aportul lui Iancu și Kozska — bolnavi. Terenul, desfundat în urma ploii căzute din abundență în ultimele zile, a influențat execuțiile tehnice, astfel că partida a avut un nivel tehnic modest. Constanțenii au atacat periculos în prima repriză, cînd au înscris de altfel ambele goluri. Primul, prin Tilvescu, care în min. 14 a executat precis o lovitură liberă de la 18 m, înscirînd jos, la colț. Cel de-al doilea (min. 37), prin Tulan: Ologu, pus în cursă de Pleșa, demarează pe extremă și centrează în careu, de unde Tufan reia spectaculos.

Mulțumiți de rezultat, jucătorii de la Farul nu mai insistă să-l lasă pe oaspeții să atace mai mult. Ei ratează însă prin Sulincevski și Ceav-savski. Cele cîteva contraatacuri ale constanțenilor rămîn neefectuate, din cauza pripelii lui Kallo, Pleșa și Ologu.

Arbitrul bulgar Atanasie Stavrev, ajutat de Zaharia Drăghici și Ion Beudeanu, a condus bine următoarele formații:

FARUL: Manci — Pleșa, Tilvescu, Mareș, Dumbravă — M. Georgescu, Manolache — Ologu, Tulan, Zamfir (min. 65 Bükösi), Kallo.

VARDAR: Mutibarić — Drobac, Plachov, Georgiev I, Dojcinovski — Popovski, Vrbca — Mojsov (min. 46 Georgiev II), Sulincevski, Cova-cevski (min. 60 Ceavșavski), Spasovski.

CORNEL POPA
corespondent principal

Jiul — Progresul și Steaua — Știința Craiova domină a X-a etapă a categoriei A

Un alt atac al petroliștilor respins de apărarea clujeană

Foto: I. Popescu — Ploiești

Duminică, o nouă etapă în categoria A, a X-a. Sînt programate cu acest prilej cîteva jocuri deosebit de interesante care pot avea urmări importante asupra configurației clasamentului de toamnă. Este vorba în primul rînd de partidele JIUL PETROȘENI — PROGRESUL BUCUREȘTI și STEAUA BUCUREȘTI — ȘTIINȚA CRAIOVA. Cu alte cuvinte, primele două clasate vor avea două examene deosebit de grele. În

aceeași măsură interesează și rezultatele din meciurile FARUL CONSTANȚA — DINAMO BUCUREȘTI și PETROLUL PLOIEȘTI — DINAMO PITEȘTI. În rest, o partidă de tradiție: RAPID BUCUREȘTI — UNIVERSITATEA CLUJ, un joc căruia i se caută un teren pentru disputare: STEAGUL ROȘU BRAȘOV — U.T. ARAD și un derby al echipelor din a doua parte a clasamentului: POLITEHNICA TIMIȘOARA — C.S.M.S. IAȘI.

Iată cum arată clasamentul înaintea etapei a X-a:

1. Progresul	9 5 3 1 11—6 13
2. Știința Cr.	9 6 1 2 14—11 13
3. Dinamo Buc.	9 5 1 3 18—13 11
4. Petrolul	8 4 2 2 11—8 10
5. Farul	8 3 4 1 12—9 10
6. Din. Pitești	9 5 0 4 13—12 10
7. Rapid	9 3 3 3 15—9 9
8. Steaua	9 3 2 4 13—9 8
9. Jiul	9 3 1 5 18—13 7
10. Polite. Tim.	9 2 3 4 10—13 7
11. U.T.A.	9 1 5 3 7—11 7
12. Steagul roșu	9 2 3 4 9—18 7
13. Univ. Cluj	9 2 2 5 4—10 6
14. C.S.M.S.	9 2 2 5 10—23 6

În încheiere, cîteva „puncte statistice”:

● În clasamentul golgeterilor, primul loc este deținut de Ion Ionescu (Rapid), cu 9 goluri.

● Cîteva atacanți „cu rezonanță” în fotbalul nostru nu au marcat timp de nouă etape nici un gol. Printre ei: Marcu, Manolache, Năsturescu, Matei.

● Echipa care a beneficiat de cele mai multe penaltiuri: Rapid. Și toate transformate de Ionescu.

● Știința Craiova (un paradox!), echipa care pînă în acest campionat nu știa să joace în deplasare, conduce în clasamentul echipelor care au cucerit puncte „afară”: 5 p. Urmează Progresul și Farul, cu cîte 4 p.

ȘTIRI

CORSO, CEL MAI BUN

Asadar, fotbalistii reprezentativei Italiei și-au luat revanșa în fața echipei U.R.S.S., de care fuseseră învinși cu 1—0 în optimile de finală ale campionatului mondial din Anglia. În meciul desfășurat marți pe San Siro, naționala Italiei s-a prezentat într-o creștere sensibilă de formă. Un lot omogen (datorat și faptului că în formație figurează 8 jucători de la Internazionale) din care s-a distins Corso, cel mai bun de pe teren. „Betonînd” cu măiestrie, italienii au stăpînit jocul, au fost foarte periculoși în contraatacuri. Au jucat formațiile: ITALIA: Sarti — Burgnich, Facchetti, Bianchi, Guarnieri, Picchi, Domenghini, Mazzola, De Paoli, Juliano, Corso; U.R.S.S.: Iașin — Andriuk, Sesternev, Danilov, Linev, Hurtsilava, Cislenco, Sabo, Malafeev, Streltsov, Bishevici (Parkuian).

● În „CUPA ORAȘELOR TIRGURI”: Ferencváros Budapesta — Örgyete Göteborg 7—1 (în tur 0—0), Lokomotive Leipzig — F.C. Liège 2—1 (în tur 0—0).

Ascură, în meci amical, la Londra: ANGLIA — CECOSLOVACIA 0—0.